

„GŁOS NARODU“ wychodzi dwa razy dziennie, o godz. 9-tej rano i o godz. 6-tej wiecz. W niedzielę i święta ukazywa się raz na dzień, rano.

PRENUMERATA wynosi miesięcznie 2, kor. kwartalnie kor. 6; za jednorazowe zamówienie do domu dopłaca się 60 hal., za dwurazowe 90 hal.

Na prowincji: miesięcznie kor. 2 hal. 70, kwartalnie kor. 8. W państwie niemieckim: kwartalnie kor. 10; w innych państwach: kwartalnie kor. 12. Za dwurazową wysyłkę dziennie DOPLACA SIĘ 50 hal. miesięcznie. Zmiana adresu: 40 ha

GŁOS NARODU

Dziennik polityczny, założony w r. 1893 przez Józefa Rogożę.

Redaktor naczelny: Dr. Antoni Beaupré.

niepoleczone nie podlegają opłacie pocztowej.—Kopiejswo redakcja nie wra Adres Red.: Ul. św. Krzyża 1. 7. Adres tel. „Głos Naro u Kraków. Telefon Nr.

Wszelka prenumerata wydanie poranne wynosi miesięcznie w miesiącu a z odroczeniem do domu 1 korona.

Muszą poranny 4 h., wieczorny 10 h. Listy płacone i przekazy na prenumeratę i inseraty, franco do Administracji „Głosu Narodu“. — Prenumeratę oprócz upoważnień C. geneji przyjmuje każdy urząd pocztowy w obrębie monarchji i w państwie niemieckim. Reklamacje

Wszelkie ogłoszenia, przyjmując upoważnienia przedsiębiorcy tego dziennika p. Włodzisław Strycharczak w biurze wydawniczym „Głosu Narodu“, rog. św. Krzyża i Miodowa 1. 7. Od każdego numeru pobiera się 16 halera za każdy następny raz 12 hal. — Nadesłane po 60 halera od wiersza za każdy raz. — Wszelkie ogłoszenia, przyjmując upoważnienia przyjmuje: w Lwowie S. Sokołowski, pasaż Haasmana, w Wiedniu Haasman & Wogler, (także w Hamburgu, Frankfurt-am-Main, Berlinie, Lipsku, Wrocławiu) M. Opelt, R. Mosso, N. Dukas, H. Schalek, w Paryżu O. Adam, rue de Valenciennes 22.

Nr. 50.

Kraków, poniedziałek dnia 29 stycznia 1906 r.

Rok XIV.

Od Administracji.

Szan. P. T. Prenumeratorów upraszamy o rychłe odnowienie prenumeraty, celem uniknięcia przerwy w dostawie dziennika.

Prenumerata na miesiąc Luty wynosi w miejscu 2 kor., z odnośniami 2 kor. 40 hal., na prowincji 2 k. 70 hal.

Nowo przystępujący prenumeratorowie otrzymają początek sensacyjnej powieści „Narzeczona Lotaryngji“ Juljusza Mary, pierwsze 40 arkuszy za dopłatę 1 kor.

Serbia i Austria.

Serbia rozpoczęła wojnę cłową z Austrią. Ta śmiałość małego państewka, które w danej chwili nie może liczyć na niczyją pomoc, jest po prostu objawem manji wielkości, i dowodem rozstroju serbskiego państwa. Biedny ten kraj, nie może przyjąć do równowagi moralnej i ekonomicznej i daje typowy przykład słowiańskiej bezładności.

Stanowisko wyzywające jakie zajęła Serbia wobec Austrii, jest dziwnym i ryzykownym wybrzykiem, który Serbją doprowadzić musi do nowego upokorzenia. Serbia bezwarunkowo nie wytrzyma represji cłowej ze strony Austrii, bo cała niemal jej rolnicza produkcja, która stanowi podstawę bytu Serbii, — jest wywożona na austriackie rynki. Z chwilą, gdy serbskie bydło i nierogacizna znajdą rogatki austriackie zamknięte dla siebie. — ruina finansowa Serbii jest nieuchronna, i Austrija nie potrzebuje mobilizować ani jednego korpusu, aby Serbję zmusić do kapitulacji...

W każdym jednak razie zatarg ten jest przykry i znamieny. Znowu stało się widocznym, jak niepopularną jest Austrija na półwyspie bałkańskim. Wszakże Serbia powinna żywić uczucia szczerzej życzliwości dla Austrii, która ocaliła ją od ostatecznej zagłady podczas wojny z Bułgarią. Dzięki Austrii również, kongres berliński przyznał Serbii cały okręg Niszu, który Rosja chciała koniecznie oddać Bułgarij. Mimo to jednak, żadne państwo nie jest tak znienawidzone u Serbów jak Austrija. Przyczyną są wieloraki, — ale dwie najgłówniejsze.

Jedna, — to polityka szowinistyczna macedziarska, która gnębi żywioł serbski w południowych Węgrzech, — a powtóre protekcja, którą dyplomacja austriacka otaczała zawsze różnych żydowskich spekulantów operujących na bałkańskim półwyspie. Słowiańszczyzna południowa była zawsze dogodnym i intratnym terenem dla obrotów finansowych żydowskich kapitalistów, którzy powywozili z tamąd, za wzorem słynnego Hirscha, ogromne majątki. Po-

chodzili oni prawie wyłącznie z Austro-Węgier, a ich przedsiębiorstwa były zawsze oparte na oszustwie i na wyzysku tuziemnej ludności, zbyt naiwnej i zbyt mało ekonomicznie uświadomionej, aby mogła skutecznie się bronić przed wyrafinowanymi szachrajami.

Słowianie identyfikując żydów z państwem, które ich swą opieką otaczało, nabrali przekonania, że są wyzyskiwani i łupieni przez Austrię, i stąd pochodzi ich niechęć do austriackiej polityki i austriackich wpływów.

To też jest koniecznym obowiązkiem dyplomacji austriackiej, naprawić dawne błędy, i odzyskać zaufanie Słowian południowych, którzy mogą być najsilniejszą dźwignią austriackiej ekspansji na półwyspie bałkańskim.

Chmurki od północy.

Wiedeń, 29 stycznia.

(Mm.) W łamach dziennika „Nowoje Wremia“ pojawił się artykuł zatytułowany: „Punkt zwrotny w stosunkach Austro-rosyjskich“.

W owym artykule dziennik oświadcza z racji zatargu Austro-Węgier z Serbią, że Rosja powinna skorzystać z chwili obecnej tak dla niej pomyślnej i rzucić okowy, nałożone na nią przez Murawiewa. Temi okowami jest umowa, którą ten minister spraw zagranicznych zawarł z Austro-Węgrami odnośnie do Bałkanu. Umowa krępuje swobodę ruchów Rosji, zachwiała zaufaniem państw, oraz ludów bałkańskich do Rosji i przyniosła korzyść tylko Austro-Węgrom. Tak samo z umowy, odnoszącej się do Macedonii, Rosja nie wyciągnęła korzyści.

„Nowoje Wremia“ wyraża nadzieję, że Rosja zawiadomi Austro-Węgry o rozwiązaniu obu powyższych umów. Rosja nie może się solidaryzować z postępowaniem Austro-Węgier względem Serbji. Nie może pozwolić im na użycie całej przemocy celem zgniecenia Serbji oraz z Bułgarij, przeciwnie, musi bronić obu państw bałkańskich. Słowem, dla Rosji byłoby najlepiej, gdyby rozwiązała węzły, łączące ją z Austro-Węgrami.

Artykuł dziennikarski rzadko bywa aktem politycznym, ale w czasach obecnych równałoby się wielkiemu błędowi przechodzenie obojętne obok artykułów dziennikarskich. Odzwierciedlają one nastrój albo sfer rządowych albo narodu, są więc dla ministrów danego państwa albo dla dyplomacji obcej tem, czem dla meteorologa kierunek wiatru. „Nowoje Wremia“ stoi blisko sfer rządzących, naprawdę rządzących Rosja poza plecami Wittego, Durnowa, Akimowa tudzież innych figurantów. Stary Suworin po kilku tygodniach ruchów wahadłowych popłynął znowu w kierunku, wytkniętym mu przez kamaryllę dworską.

Dlatego jego wystąpienie przeciwko Austro-Węgrom jest bardzo symptomatycznym. Nie podjął on tego kroku na własną rękę: zrobił go na podstawie wskazówki, otrzymanej z góry. Sfery kierujące w Rosji chcą za każdą cenę odwrócić uwagę ogółu rosyjskiego od wypadków wewnętrznych, od ruchu konstytucyjnego, od wybuchów rewolucyjnych. Stara recepta polityczna wskazuje w takich wypadkach jeden środek, rozdmuchanie zatargu zewnętrznego. Początkowo tego nieprzyjaciela „Nowoje Wremia“ szukało w Królestwie Polskiem, strasząc Rosjan powstaniem polskiem. Ale nawet Skąllonowi nie udało się, popchnąć Polaków do chwycenia za broń. Trzeba więc było szukać wroga gdzieindziej.

Artykuł „Nowoje Wremia“ wskazuje, że wielkorządem petersburskim zacheiewa się rzucić na Austro-Węgry, by odwrócić uwagę narodu rosyjskiego od klęsk wewnętrznych. Skłania ich do tego kilka pobudek. Przedewszystkiem liczą, że monarchja Habsburska skutkiem rozmaitych waśni wewnętrznych jest osłabioną, Madziarzy zniechęceni, Czesi i Słowianie południowi zarówno w Austrii, jak i na Węgrzech uchodzą w Rosji za entuzjastycznych wielbicieli tej ostatniej. Niemcy nie bardzo są interesowani pytaniem, czy monarchia wygra wojnę. Im się nie stać nie może.

Powtóre, pamiętajmy, że w epoce, kiedy Murawiew przybył do Wiednia, by dokończyć ostateczny układ z Austro-Węgrami, zapoczątkowanego jeszcze przez księcia Łobanowa Rostowskiego, Rosja zabierała się do podboju całej Mandżurji i utrwalenia władzy nad Dalekim Wschodem. Wówczas musiała mieć ręce wolne i tyły zabezpieczone na bliższym Wschodzie. Układ z Austro-Węgrami odnośnie do Bałkanu miał dla Rosji realny cel. Dlatego w 1903 roku hr. Lamsdorf utrzymał układ i rozszerzył.

Dzisiaj po nieodwołalnym bankructwie polityki Dalekiego Wschodu układ z Austro-Węgrami jest bezcelowym, a może nawet stać się krępującym, jeżeli rząd rosyjski zapragnąłby podnieść swoją powagę przyjęciem ponownie roli obrońcy Słowian południowych. Trzeba o tem stale pamiętać, że po klęskach Kuropatkina i Roźdźestwieńskiego polityka rosyjska wraca na tory z przed 18 grudnia 1897, to jest na tory epoki, poprzedzającej obsadzenie Portu Artura.

Wreszcie pamiętajmy, że Rosja liczy na pomoc Słowian bałkańskich, a także i Włoch. Tam w chwili obecnej ministrem spraw zagranicznych jest margrabia San Gugliano, ukrywający pod gładkimi frazesami fanatyczną ku Austrii nienawiść i program zdobycia brzegu Albańskiego czy to siłą, czy na mocy układów. A że monarchja Habsburska nie może na to pozwolić, przeto Włochy byłyby gotowe podać rękę Rosji.

wanie tego rodzaju pism przez poszczególnych członków partji C. K. R. uważa za robotę, wnoszącą dezorganizację do partji i szkodliwą dla ruchu rewolucyjnego C. K. R. P. P. S. Współpracownikami zaś „Nowego Życia“ są pp. Warški (pseudonim jednego z inteligentniejszych działaczy partyjnych), Ignacy Daszyński (poseł ziemi krakowskiej), Wacław Sieroszewski (głośny literat) i inni.

W bieżącym miesiącu odbył się w Warszawie zjazd delegatów Narodowego Związku Robotniczego. Reprezentowane były prócz Warszawy, Łódź, Pabjanice, Dąbrowa górnicza, Sosnowiec; Piotrków; Nowo-Radomsk; Radom; Częstochowa; Lublin; Grodzisk; Żyrardów i Białystok. Zjazd miał charakter ściśle organizacyjny: rozprawiano na temat przyszłej pracy i roztrząsano wiele bardzo ważnych spraw organizacyjnych i politycznych. Nadzwyczaj interesującym było sprawozdanie, jakie zdawali poszczególni delegaci ze swych miast i ze swych okolic organizacyjnie z nimi związanych.

Oprócz N. Z. R. istnieje w Warszawie organizacja demokratyczno-narodowej młodzieży rzemieślniczej (z organem „Kiliński“). Jeszcze lepiej niż w Warszawie przedstawia się rozwój N. Z. R. na prowincji.

N. Z. R. przez głównego swego organu „Początek“ wychodzącego w Warszawie wydaje jeszcze w Łodzi „Robotnika Polskiego“ w zagłębiu dąbrowskim „Głos wolny“ i Biadym Stoku „Podlasianina“. Naogół ze zjazdu wynieśliśmy wrażenie, iż związek stale wzrasta w siły i że narodowe dążenia i ideały przenikną duszę naszego robotnika i że on w niedalekiej przyszłości strząśnie się z duchowego i fizycznego despotyzmu swych dotychczasowych kierowników socjalistów.

Inspektor szkół miejskich Warszawy wydał rozporządzenie, aby w tych szkołach wykład nadal odbywał się w języku rosyjskim. Nauczyciele, którzy nie chcą poddać się temu rozporządzeniu, są wydalani. Wobec tego nowego pogwałcenia praw języka polskiego instytucje narodowe jak to „Związek unarodowienia szkół“ „Narodowy Związek Robotniczy“ wydały odezwy wzywające do opuszczenia szkół, a zarazem natychmiast zorganizowały akcję w celu dostarczenia dzieciom okazji do nauki polskiej.

Dziś przypadkowo spotkałem jednego z moich znajomych z prowincji, dopiero co wypuszczanego z więzienia na Mokotowie. Aresztowa-

ny był za działalność narodową. Opowiadał mi o losie więźniów politycznych. Dostawiani są oni do więzień przeważnie w stanie nieprzytomnym z powodu pobicia. Wszyscy jego towarzysze niedoli leżeli obandażowani z krwawymi plamami na ubraniu. Znajomego mego przywieziono do Warszawy pod silną eskortą żandarmów, na dworcu nadwiślańskim oddano go patrolowi, który bijąc go kolbami prowadził pieszo do więzienia z dworca nadwiślańskiego do Mokotowa, około 10 kilometrów, gdzie pokaleczonego oddał w ręce władz.

Skallon podróżuje po Warszawie. Jeździ w karetce już z kuczerm na koźle, za kareta orszak: w jednym powozie komisarz policji, w drugim dwaj ajenci śledczy, którzy tworząc ze siebie herb państwowy świdrują oczami obydwie strony ulicy, czy kto z bombą nie czyha. Socjaliści jednak nie myślą o bombie dla p. Skallona ale szykują się do walki z wyborami do Dumy; fabrykują bomby na huliganów z demokracji narodowej i wogóle wszelkiego rodzaju narodowców ośmielających się pragnąć — dobra Polski.

Z. Bończa.

Kwestja robotnicza a akcja katolicka w Galicji

Jakiś nowy wiatr, zdaje się, powiał po Galicji i obudził z uspienia spokojnie drzemających katolików. Kto wie czy nie zasługa w tym pana Daszyńskiego i „towarzyszy“, którzy potrafili nowe życie obudzić w tym drzemającym kolosie, który w Galicji zwał się partją katolicką. Słychać, że ludzie zaczynają się brać do roboty, że czują sami potrzebę akcji społecznej, więc do niej się garną. Nie od rzeczy wobec tego może będzie, krytycznym okiem rzucić kilka lat wstecz i zbadawszy to, co się dotychczas ze strony katolickiej zrobiło, wytknąć błędy, aby się ich w przyszłości unstrzedz można.

Zasadniczym błędem — który od samego początku w traktowaniu kwestji robotniczej u nas po stronie katolickiej dał się wyczuwać, było przedewszystkiem to, że nikt nigdy sprawy tej nie traktował na serio. Kiedy śp. ks. Bałeni T. J. pierwszy rzucił myśl organizacji robotników i rzemieślników u nas, kiedy (zapewne pierwszy u nas) wystąpił z twierdzeniem, że od umiejętnego zorganizowania właśnie

czynna na chwilę zatrzymała się w zdumieniu, wzdając oczyma od jednej do drugiej. Nareszcie lady z lewej strony podała jej rękę i przedstawiła ją drugiej:

— Moja siostra, oto miss Bell — miss Drake

Potem Janina posłuszna jej uprzejmemu skinieniu, usiadła na krześle o wysokiej poręczy, które jak się zdawało, umyślnie dla niej było przygotowane, stało bowiem w przyzwolonej odległości od ognia i obu lady.

— Jakże pani znalazła podróż tutaj do nas, czy nie bardzo męczącą?

— Och nie, bynajmniej. Gdyby nawet drugie tyle wypadło mi jechać, nie czułabym się jeszcze zmęczoną.

— Zapewne nie musiałaś pani dotąd dużo podróżować?

— Trzy razy tylko w życiu odbyłam dłuższą drogę, miss Drake: najprzód z Londynu do Cambridgeshire, później z powrotem stamtąd, a teraz tutaj.

— Moja siostra jest starsza, miss Bell, a więc jej przynależy się miano miss Drake.

— Przeczam bardzo — powiedziała Janina z uśmiechem. — Z czasem lepiej to zapamiętam, ale teraz bardzo byłoby mi trudno. Panie bo tak do siebie podobne!

— Podobne? — powtórzyły naraz obie lady, z oddźwiękiem w głosie, który Janinie zdawał się być bardzo do gniewu podobnym.

Potem odezwała się lady z prawej strony:

— Nie zdaje mi się, aby można było znaleźć na świecie dwie bardziej różne od siebie istoty, jak ja i moja siostra miss Bell.

(C. d. n.)

tych warstw zależeć będzie, czy partja katolicka zwycięży, czy socjaliści, słowa jego i nawoływania przyjęto przeważnie z niedowierzeniem. Nikt nie umiał sobie wyobrazić, aby u nas — w tej „katolickiej“ Galicji, — między tym ludem pracującym, mogły się przyjąć takie „heretyckie“ nauki, jak socjalistyczna. I dla tego owe „Przyjaźnie“ jakie zakładano, inteligencja katolicka, która w tej pracy dopomagała, uważała więcej za zabawkę, za „modę“. To też o ile wspaniale odbywały się ich otwarcia, o tyle suchotniczo żyły one potem, kiedy tym, którzy z początku brali w pracy udział, znudziła się zabawka. A gdy jeszcze z tych kilkunastu ludzi, którzy szczerze sprawą się zajęli, jeden po drugim z różnyh przyczyn zaczął ubywać, pozostali w tych stowarzyszeniach, zwłaszcza tu u nas w Krakowskim, sami tylko robotnicy, rzemieślnicy — niewyszkoleni, łaknący nauki, ale nie mający jej skąd wiaść. I przez to akcja się nie udało. Wiele do tego przyczyniło się i to, że chciano odrazu puścić się na bystre fale szerokiej polityki. Liczono co prawda na to, że ogół katolicki w kraju poprze akcję. Ale nie obliczono się przytem z tą fatalną okolicznością, że właśnie ten ogół zbyt daleko stał od sprawy, i dlatego kiedy stronnictwo katolicko-narodowe przystąpiło podczas wyborów do akcji politycznej, musiano przegrać na całej linii. Tych kilka tysięcy ludzi, które zdołano zgrupować w „Przyjaźniach“, „Jednościach“, „Gwiazdach“ itd., było za mało, aby móc coś przeprowadzić.

Drugim zasadniczym błędem było to, że katolickie stowarzyszenia robotników, rzemieślników nie miały właściwego charakteru takich stowarzyszeń. Miały one jedynie cel negatywny; szło o to, aby odciągać ludzi od socjalizmu, ale w zamian dawano im jedynie rozrywkę, zabawę. Stowarzyszenia te miały charakter więcej klubowy, a niżeli organizacji robotniczej. Zamiast dążyć do stworzenia organizacji zawodowej, która jedna jedyna wobec znanej nędzy, panującej w Galicji wśród klas pracujących, ma rację bytu, tworząno stowarzyszenia „dla wszystkich“. Robotnik, który nieraz jeść co nie miał, nie znalazł w tych stowarzyszeniach tej pomocy materialnej, tego dążenia szczerzego do polepszenia jego bytu, jakiego potrzebował i jakiego od stowarzyszenia oczekiwał. Zresztą najlepiej okazuje to w ostatnich kilku latach działalność naszych stowarzyszeń. Wszystkie te organizacje katolickie, które, nauczone smutnym doświadczeniem, dają swym członkom choćby najmniejsze świadczenia materialne, stoją względnie dobrze i trzymają się a nawet rozwijają. Wszystkie zaś inne zeszyły, zatraciwszy właściwe swe przeznaczenie, do rządu towarzystw zabawowych, które przecież kwestji socjalnej nie rozwiążą, ani sprawy ciężkiej do robotniczej nie polepszą.

Dlatego niech te dwa błędy nie powrócą więcej, bo bezwarunkowo sprawie katolickiej szkodzić będą tak jak szkodziły dotychczas. Nam trzeba koniecznie, aby raz nareszcie inteligencja nasza zabrała się poczciwie do pracy nad uświadczeniem i podniesieniem katolickiego robotnika. A dla klasy pracującej potrzeba stworzyć katolicką organizację zawodową. Jest przecież w Krakowie Związek Katol. Stowarzyszeń rzemieślników i robotników, jest Związek katol. niewiast. Powinny więc te dwie organizacje podać sobie dłoń do wspólnej pracy i wspólnymi siłami coś takiego w najbliższym czasie stworzyć. Inaczej sprawy stawiać nie można. Głodny robotnik, o którego zabezpieczeniu nikt nie pomyśli, nie uwierzy choćby najpiękniejszym słowom miłości chrześcijańskiej. I wtedy socjalista, który choć z bluźnierstwem przeciw wierze przyjdzie do niego i obieca mu tylko pomoc — znajdzie u niego posłuch. Inna rzecz, że robotnik tej pomocy może się nie doczekać nigdy, jak to już nieraz bywało, ale okazaniem choć chęci zająć się jego losem pociągnie agitator robotnika za sobą. Jeszcze przed rokiem Związek Społeczny lwowski na jedynym swem Waln. Zgromadzeniu postawił tę sprawę, jako rzecz bardzo ważną. Może dlatego, że już więcej żadnego zebrania nie zwołano, sprawa ucichła. A jednak należałoby raz przyznać robotnikowi prawo obywatelstwa w gminie chrześcijańskiej i zająć się nim tak, jak tego pragnął galicyjski Arcybiskup robotniczy ks. Bilczewski, kiedy pisał o tem w swym liście pasterskim „o kwestji społecznej“.

H.

PACZKI PO 4 CT

I CHEUST, CODZIENNE ŚWIEŻE POLECACUKIERNIA ADAMA PIASECKIEGO, UL. Długa L. 10 i Floryańska 2 HOTEL DREZDEŃSKS. — KRAKÓW. — Przyjmuje zamówienia na tarty, Kremy, Fantarje. WIELKI WYDÓB CUKRÓW, PÓL KILO DWIE KORONY,

Pół roku na próbę!

8 miesięczny kredyt! Zupełnie darmo!

W tym podobnych jarmarcznych reklam nie potrzebuje moja firma sławy światowej, do zachwalania swych zegarków. Ja wysyłam już od wielu lat, ku zupełnemu zadowoleniu mej prywatnej klienteli, ój prawdziwie amerykański, autym gaeetyczny remont, ir kotwicowy system

Roskopf Patent Nr 99 z plombą

WIERWSZA FABRYKA ZEGAROW

BrDx Nr 1229 (Czechy)

HANNIS KONRAD

ok sądownie zaprzysiężony rzeczoznawca; wyszczególniony c. k. mem państwowym, medalami złotymi i srebrnymi i 100.000 listami dziękczynnymi ze wszystkich stron świata. Kate ilustrowane cenniki, zawierające przeszło 1000 rycin, wysyła się na żądanie gratis i franco. 2227 10

Tylko wtedy prawdziwy, jeżeli trójgraniasta flaszka zamknięta poboczną opaką (czerwony i czarny druk na żółtym papierze.)

DOTYCHCZAS NIEZRÓWNY!

W. MAAGERA prawdziwy oczyszczony

DORSCH

TRAN z wątroby Mięśusów

(w prawie ochronionem opakowaniu) żółty, flaszka 2 kor., biały, flaszka 3 kor.,

Wilhelma Maagera w Wiedniu.

Badany przez najznakomitszych lekarzy, a wskutek łatwego trawienia szczególnie także dla dzieci polecany i zapisywany we wszystkich tych wypadkach, w których lekarz chce spowodzić wzmocnienie całego ustroju, szczególnie piersi i płuc, przybytek wagi ciała, poprawienie soków, oraz wogóle oczyszczenie krwi.

Do nabycia prawie we wszystkich aptekach i składach aptecznych austr.-węgierskiego państwa. 2141 12

Główny skład i rozsyłkę dla państwa austr.-węgier. ma W. Maager w Wiedniu III./3., Heumarkt Nr. 3. Naśladownictwa będą sądownie ścigane.

„Sloo“

nieprześcignione wolne od ołowiu mleko na włosy

posiada cudow. własność, że przywraca siwym włosom ich dawną barwę; czerwone lub jasne otrzymują ciemny odcień. Zabarwienie następuje nieznanym, tak że nikt tego nawet nie zauważa, jest trwałe, nie odbarwia się nigdy nawet przy myciu u głowy.

„Sloo“ działa na cebulki włos. daje im potrzeb. pożywienie usuwa łupież i nadaje włosom piękny połysk. „Sloo“ jest przez lekarzy wypróbowany i polecany wolny od ołowiu i miedzi, a zatem absolut. nie szkodliwy, jest doskonałym zarówno nagłowójak brode i brwi. Cena fl. K. 4, 31 fl. K. 10, 6 fl. K. 18 Wysył. za za. lub poprzedn. nadesł. sumy przez z generalny skład 1666 0

M. Faith Wien VI, Mariahilferstr. 45.

Pomyślność w rodzinie zależy od zapobiegliwości naszych pań!

Kathreiner Kneippowska kawa słodowa

jest jedyną kawą słodową, która skutkiem Kathreiner specjalnego preparatu zawiera ulubiony aromat i nader przyjemny smak kawy ziarnistej.

Jej doniosłe powszechnie uznane zdrowotne zalety, stwierdzono wielokrotnie przez najwybitniejsze powagi nauki.

Codziennie użycie tejże oprócz pokusnego oszczędzenia wydatków w gospodarstwie domowem przedstawia niezocenioną wartość osobliwie dla młodego wieku!

Przy zakupie należy dobić nie i z naciskiem wymienić nazwę KATHREINERA i żądać wyłącznie tylko oryginalnych pakietów zaopatrzonych marką ochronną „Książka proboszcza Kneippa“.

każdy kto chce pić doskonałą i bardzo pożywną kawę niechaj używa

kawy zdrowia

całkowicie zmieszana z 1/4 częścią kawy ziarnistej, wolni nawet najwybredniejszych smakoszy.

W BOM wątłym, niedokrewnym i dzieciom tylko podawać samą

kawy zdrowia

z dodatku ziarnistej.

kosztuje tylko 80 ct. czyli 1 Kor. 60 hal.

Zawiadamiam Szan. Publiczność, iż

Magazyn swój krawiecki

otwiera z ulicy Florjańskiej l. 32, na ulicy św. Anny. Polecając się nadal łaskawym względem Szan. Publiczności. 2867 0

Z poważaniem: A. Sadowski i Syn, ul. św. Anny 5.

Jedynym, prawdziwym angielskim

środkiem piękności

jest Balassa prawdziwe angielskie

Mleko Ogórkowe

które usuwa natychmiast piegę, plamy wątrobiane, przyszcze liszaje i t. p. i nadaje obliczu świeży młodzieńczy wygląd. Całkiem nieszkodliwe. 132

C. Balassa-s Apotheke

BUDAPEST Erzsébetfalva.

Do nabycia w Krakowie u REIMA i Sp. i w każdej aptece i w droger., we Lwowie S. Hay, nadw. aptekarz. M. Schwatz, Przemyśl.

Największy Zakład Pogrzebowy Jana Wolnego

Główny skład i fabryka trumien ul. ś. Tomasz (przy placu Szczepańskim). Telefon Nr. 831. Filja ul. Kopernika l. 6

Zarząd urządza pogrzeby dla wszystkich stanów, załatwia sam wstyłki formalności, uchylając pozostałej rodzinie wszelkich trudów Również podejmuje się przewoza zwłok do wszystkich krajów Europy Posiadając własne KATAKUMBY, odstępują miejsca pojedynczo na wieczne czasy, lub przyjmują zwłoki do tymczasowego przechowania

UWAGA. Niektórzy z przedsiębiorców krakowskich ogłaszają się, iż mój własny wyrób trumien, co jest niezgodne z prawdą, gdyż za den z nich nie ma fachowego uzdolnienia, a tem samem i trumien mu wyrabiać nie wolno, a tylko ja jako majster stolarski prawo to mam i faktycznie trumny wyrabiam.

ZEGARKI SYSTEM ROSSKOPF ZLR. 150

Marka „Strapax“ oskopf z plombą, nikielowy lub stalowy, wraz z łańcuszkiem lr. — ten sam prawdziwy srebrny z je ną k werta złr 3, — z podwójnem kowertami na sa wiaskach złr. 4, — z trzema silnemi kowertami złr. — Oryg. oskopf kolejow., nikielowy lub stalowy złr. 35, — Oryginalny remontoir „Omega“ złr. 85, — Oryginalny „Schaffhausen“ srebrny złr. 8 — Srebrny łańcuszek luskowe lub sportowe złr 1 — 14-karat złote remontoiry od złr. 7 0, — 10-karat złote pierścienie od złr. 1 80, — Zegary wahadkowe bijące od złr 4 wwyż. — Okrągłe zegary kuchenne, 3 dni bez na d gania idące od złr 25, — Budziki nikielowe 19 cm wys złr. — 5 lata pisemnej gwarancji. Za nicodp. wiedeń zwrot pieniędzy. Włoska za zab. k

MAX BOHNEL, zegarmistrz, Wien IV, Margaretenstrasse 38.

Przemą. nąpdać mozgo wielkiego cennika zawierające 1000 rycin darmo i opłata. 2197 10

Ekstrakt orzechowy

do farbowania siwych włosów

wynalazku JULIANN JÓZEFOWICZ perfumara.

Jestto najlepsza roślinna farba, którą można w przeciągu 10 minut afarbować posiwalę włosy na kolor czarny, brunatny, szary i blond.

We Lwowie u p. A. Beacocka, ul. Hetmańska 4, u Ign. Pihla, Hotel Europejski i u p. Piotra Mikolascha i Sp. w Krakowie u Reima i Sp. Byuek gl. linia A B, J. Hanaka i Sp. droguerya Szewska, F. Zopota droguerya Sienna R. Wiskidy pl. Maryacki. Cena flakon 3 kor., flakoniki próbne 1 kor. 20 h. Przesyłka i gl. skład w Warszawie, Nowa Senatorska 2

Nasz „Koniak polski“

408 destylat winny poleca

FABRYKA WÓDEK POLSKICH Marcell Dutkiewicz, ARMIOW.

K. Władem posaż. opłata 2 butelki 4 50 K

Wienice z róż

we wszystkich możliwych gatunkach i fasonach.

Medale, krzyże

mosiężne, mosiężne posrebrzane, aluminiowe.

Obrazki święte

w tysiącznych odmianach, z rzeźbami chromo stalowemi z różkami lub bez, jak również wszelkie artykuły dewocyjne dostarozą po najniższych cenach

Karol Pollath

Devotionalienfabrik Prägenanstalt. Schrobenschansen (Oberbayern) Sp. eyalne cenniki gratis i franco. 2690 0

